

ผญาอีสาน
 "ทำทานบ่ปรารถนาตั้ง
 สิเอาหยั่งเป็นที่เพ็ง
 มีแต่ปรารถนาบุญบ่ได้สร้างไว้
 สิไปได้ฮ่อมได้"

ทำทานไป หากใจ ไม่ประสงค์
 บุญถาส่ง หลงไป มีใดเพ็ง
 ปรารถนา ชิวาล้า พร้าเพ้อถึง
 ไม่สร้างบุญ จึงสูญไร่ หมายสิ่งมี

ศีลพิสุทธิ ผุดนำ คำบุญญา
 อัญจังกิมรรค จักพา ชิวาสูชี
 หมั้นกระทำ ล้วนแต่ คุณความดี
 ย่อมเป็นที่ ชีเห็น เย็นสุขใจ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
 บ่ = ไม่
 สิเอาหยั่ง = จะเอาอะไร
 ที่เพ็ง = ที่เพ็ง
 ฮ่อมได้ = แห่งใด ที่ใด

ผญาอีสาน

"ผู้ใหญ่ตำเตะถ้วย สั้งมาว่าแมวมั่ว
ผู้น้อยตำถ้วยโถ ตาบ่มึนเก็บเมี้ยน"

คราผู้ใหญ่ ไปเตะแก้ว แล้วแตกเสียง
แกล้งทำเสียง แมวมั่ว เจ้าทำหรือ
เจ้าเด็กน้อย ทำโถหล่น บ่นระบือ
หลับตาหรือ ไม่เก็บของ มองบ้างเป็นไร

ความผิดของตัว ชั่วแน่ แค่ปลายเล็บ
กลับแถมเหน็บ เก็บกล่าว เขาหนักไซ้
จิตของตัว มั่วหม่น ไม่สนใจ
มองออกไกล ไปสุดกู่ ห่อนรู้ทุกข์คลาย

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

ตำ = ชน

สั่งมาว่า = ทำไมจึงว่า

ตาบ่มึน = ไม่ลืมตา

เมี้ยน = จัด จัดระเบียบ

สวัสดิ์ครับ

พญาอิสาน

"มีน้ำใจไว้ คือคลองน้ำใหญ่
ไขใส่ท่งแห้งๆ นากว้างกะชุ่มถึง"

มีน้ำใจ มอบไป ไร้ตระหนี่
งามสุดที่ ดุจมี คลองน้ำใหญ่
เร่งระบาย ใส่ท่งกว้าง รางแห้งไกล
นาพลันไซ้ร้ ชุ่มฉ่ำ เจิงน้ำนอง

ชนะใจตนได้ กอปรใด ย่อมสำเร็จ
ดุจตั้งเพชร เม็ดวาว สกาวส่อง
ครั้นเจียรนัย ใส่จำ เจริดนำมอง
เฉกจิต สงบครอง ผองสุขล้ำมี

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คือ = คล้าย เช่น เหมือน
ไข = เปิด ปล่อย
ท่ง = ทุง
กะชุ่มถึง = ก็ชุ่มทั่วถึง

ผญาอีสาน
"คั้นบ่ฮู้ กะให้เห็น
คั้นบ่เป็น กะให้บอก"

สิ่งสรรพ นับอนันต์ ครั้นไม่รู้
เพียงเห็นอยู่ นำสู่ ระลึกได้
เมื่อทำไม่เป็น เร้นไป กระจไรไซ้
ควรถามไถ่ ผู้รู้ เป็นครุตน

รัก โลก โภจรหลง ตรงจิต ติดเกี่ยวเกาะ
อารมณ์เพาะ พัดคล่อง ล่องไกลหน
ไม่เห็นจิต ปกปิด ในกายคน
ยังดั้นด้น คั้นหาสุข ที่ไหนเจอ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คั้นบ่ฮู้ = ถ้าไม่รู้
กะ = ก็
คั้นบ่เป็น = ถ้าทำไม่ได้

สวัสดิ์ครบ
เอื้องคำ

ผญาอีสาน

"คั้นฮักทางหน้า วางหลังให้มันขาด
อย่าให้เป็นไม้พาดฮั่ว สิเตอหน้าเตื่องหลัง"

หากคิดใฝ่ ไปข้างหน้า หากความหวัง
ใดอยู่หลัง ตั้งใจวาง อย่างตัดขาด
ห่อนทำเป็น เช่นตั้งไม้ ไร่ร้างพาด
เอียงเอนลาด วาดกระดก ผกขึ้นลง

วงวิญญะ ละหลุดยาก พรากไปไซ้
อาณาจักรใจ เวียนไป ให้ลุ่มหลง
ผัสสะเวทนา อารมณ์ ธรรมมั่นคง
แนวเจตน์จง สติดำรง คงผ่อนคลาย

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คั้นฮัก = ถ้ำรัก
พาดฮั่ว = พาดร้าง
เตอหน้า = ยกหน้า
เตอหน้าเตื่องหลัง = กระดกขึ้นลง

สวัสดิ์ครับ

ผญาอีสาน

"คั้นแม่นคนไข้ บ่กินยาให้หายสว่าง
แสนพันปากสิท้วง ขอร้องกะบ่กิน"

หากคนไข้ ไม่พร้อม ยอมกินยา
หลากโรคา พาเจ็บไข้ ไม่หายขาด
ร้อยพันคน วนร้องขอ หนอฤาอาจ
มิสามารถ คาดปล่อย พลอยเทวษ

อวิชชา พาซีวี ลีห่างสุข
ครอบความทุกข์ รุกจิต ติดกิเลส
หลากคำสอน วนเจตน์จง บ่งบอกเหตุ
แจกมนต์วิเศษ เจตอวิชชา พาเจริญ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คั้นแม่น = ถ้าหาก
สว่าง = สร้างไข้
สิท้วง = จะทักท้วง
กะบ่ = ก็ไม่

ผญาอีสาน

"คั้นได้หย่างแล้ว หย่างไปให้มันฮอด
หย่างฮอดแล้ว แแนวได้หากสิเห็น"

เริ่มก้าวเดิน ห่อนหลงเพลिन ทัวเนินไพร
ก้าวย่ำไป ให้ถึง ซึ่งจุดหมาย
ณ แห่งนั้น พลันจักเห็น เด่นเพริศพราย
สิ่งหลากหลาย ได้รู้ พรุ้อศจรรย

สติตรอง ครอบม่นคง ดำรงยาก
แต่ครั้นหาก หมั่นกำหนด จดจ่อแน่น
สู้พากเพียร เรียนรู้ อยู่แข็งขัน
คงมีวัน ไล่ทัน อารมณต์น

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

คั้น = เมื่อ ถ้ำ

หย่าง = เดิน

ฮอด = ถึง

แแนวได้ = สิ่งที่ได้

หากสิ = ก็

ผญาอีสาน

"คั่นแม่่นสั่ง โข้เจ้า บ่ถือคองคำสวด
แม่่นสิบวชฮอดเต๋มา บุญเจ้ากะบ่มี"

หากพระสงฆ์ องค์ใด ไม่ปฏิบัติ
ฝืนปริยัติ วัตรละเว้น เร้นคำสวด
ตราบชรา มาพาน เนิ่นกาลบวช
อุตริวอด ชวดเซย แห่งบุญญา

ความรู้มี ชี้น้อม พร้อมปฏิบัติ
ยอมซี้ซัด สำเร็จผล ทนท่ามา
หากเกียจคร้าน นานไป ไร้คุณค่า
เสื่อมราคา สูญวิญญาน ความเป็นคน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
คั่นแม่่น = ถ้าหาก
บ่ถือคำ = ไม่กระทำตาม
คองสวด = บทสวด พระวินัย
แม่่นสิ = แม่จะ
ฮอดเต๋มา = ถึงแก่เต๋มา
กะบ่มี = ก็ไม่มี

สวัสดีครับ

เอื้องสายน้ำนม

ผญาอีสาน

"มหานิลแก้ว ดวงประเสริฐคุณ โห่ง
เถิงว่าตกลีแล้ว เพียรล้างหากลิไส"

มवलเพชรนิล จินดา จำเจิตพราย
จรัสฉาย ประกายค่า มหาศาล
คลุกน้ำครำ ดำปัด สนิทนาน
สวยสราญ พานผ่านล้าง ไร่ร้างเลือน

เปรียบจิตใจ ไสสะอาด พิลาสล้ำ
เย็นชุ่มฉ่ำ ดำตี๋ม หาใดเหมือน
จะกรำแดด แผดเสียง อยู่เคียงเพื่อน
ยังผ่องผุด ดุจเดือน มิเลือนแรม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
โห่ง = มาก กระจ่าง ดี ไส
เถิงว่า = แม้ว่า
ตกลี = ตกบ่อน้ำครำ
หากลิ = ก็จะ

ผญาอีสาน

"ทั้งหลายเพื่อนกินเหล้า กินยาเพื่อนจิ้งหรีง
บาดท่าฟิ่งเจ้าเว้า ตัวช้อยกะช่างเมา แท้เนื้อ"

ยามดื่มเหล้า คนเขาเซ เกลไถล
วิ่งเวียนไซร์ เมื่อใด กินยานั้น
ยินสำเนียง เสียงเธอ เพื่อตัวฉัน
เมามายพลัน อัจฉรย์ จริงเจียวเรา

หวานวจี มีแต่ แผ่สุขยิ่ง
ใคร่แอบอิง ฟิ่งพัก จักคลายเหงา
ดุดังมนต์ ดลสมาธิ สติเกลา
พะนอเกล้า ไร่สงบ สบสันติครอง

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

เพื่อน = เขา ท่าน

จิ้งหรีง = จิ้งวิงเวียน

บาดท่า = เมื่อ ครั้ง ครั้น

ตัวช้อย = ฉันเอง

กะช่างเมา = กลับเมา ก็เมา

แท้เนื้อ = จริงๆ

ผญาอีสาน

"ไหลบ่แม่นไหลแต่น้ำในแก่งสายนที
คันแม่นวาริไหลกะดั่งใจของอ้าย
สายหรือเข้าบ่เซาไหลจักเทือ
เหลือกำลังสิปานหยุดไว้บ่ให้ไหล"

สิ่งที่ไหล ไซ้มี แควาริแหล่ง
อีกหนึ่งแห่ง แรงหลัง คลั่งใจพิ
เข้าสายบ่าย ไม่วาย ไหลเร่งรี
เหลือแรงที่ มีใดกัน พลันล่องลอย

พลังแห่งจิต คิดไป ใครกาห้าม
วิ่งไปตาม ย่ามอารมณ์ จมเคลิ้มคล้อย
สุขทุกข์ระคน จนเจ็บ ช้ำซากพลอย
สุดระห้อย คอยเห็น เด่นจิตดวง"

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

บ่ = ไม่

แม่น = ไซ้ คือ

กะดั่ง = ก็คล้ายกัน

บ่เซา = ไม่หยุด

จักเทือ = ลักครั้ง

สิปาน = จะกัน จะกัก

สวัสดิ์ครบ

เอื้องแปร่งสีหิน

ผญาอีสาน

"อัครรรยใจเจ้า ดวงเดียวบ่คือเพิ่น
หัวใจเดียวแท้แท้ เอาชายเข้าได้หมื่นคน"

แปลกใจยิ่งแท้ แลมอง ผองใจเจ้า
หนึ่งดวงเท่า ต่างเขา ฝ้าสงสัย
ชายหมื่นคน วนเข้า เคล้าคลอใจ
เป็นฉันท ไฝ่กระทำ ล้าชำนาย

จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว ไร่สำนึก
คราตรองตริก ลึกซึ้ง ถึงแก่นสาร
จิตวุ่นวาย หลากหลาย สิ่งต้องการ
กายลนลาน เหนื่อยนาน ชมชานตาม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

บ่ = ไม่

คือ = เหมือน

เพิ่น = เขา เธอ ท่าน คนอื่น

ความหมายของคำพื้นบ้าน
 ซาตา = ซะตา
 ลี = จะ
 ฮ้อย = ร้อย
 คั้น = หาก ถ้า
 บ่พ้อ = ไม่พบ
 อยู่ดี = อยู่ นะ ก็ได้

ผญาอีสาน

"ซาตาน้อย ลีคอยไปฮ้อยซาติ
 คั้นซาตินี้บ่พ้อ ซาติหน้าหากลีเห็น อยู่ดี"

ซะตาชีวิต ลิตรอน คลอนคล้อยไซร์
 เมื่อรักใคร่ ใฝ่คอย แมร์้อยซาติ
 มาครานี้ ชีวิต้า จำคลาคลาด
 จิตหมายมาด คาดมาสบ ภาพหน้ามี

ขันติธรรม ล้าเลิศ ประเสริฐหน
 ผู้ยังทน ทุกข์ถม ช่มได้นี้
 กายจิตมุ่ง หมายมั่น ในความดี
 ลักวันมี ที่สุขพลัน ขันติชู

กุศล คำเพราะ

สวัสดีครับ

เอื้องมะลิ หวายตะมอย

ผญาอีสาน

"บุญบ่เคยเข้าถ้ำ คลำไปบ่ฮู้ชอด
บุญบ่ฮอดยอดแก้ว ปีนขึ้นกะบ่ถึง"

บุญไม่คำ ถ้ำ ไต ไม่เคยเข้า
ฝืน ฝืนฝ้า คลำไป ไม่แจ้งหน
บุญไม่ถึง ยอดแก้ว แคล้วสุดทน
ปีนดั้นดั้น ล้นแรง แกร่งไม่พอ

บารมี ชี้นำ ธรรมเลอภพ
ยากประสพ โอภาสแสง แห่งจิตก่อ
เร่งบำเพ็ญ กุศลกรรม ประจำจ่อ
เพื่อส่งต่อ ขอบารมี นี้เพิ่มพูน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

บ่ฮู้ = ไม่รู้

ชอด = ทะลุ ผ่าน

บ่ฮอด = ไม่ถึง

กะบ่ถึง = ก็ไม่ถึง

ผญาอีสาน

"ตกกะเทินว่าได้ลงลายปั้น
ซีดินทรายให้มันกลายเป็นแท่ง
บ่แม่นอ้ายแกล้งเว้า
ชอมถ่อนหากลิเห็น"

ตัดสินใจ ไว้นั้น ปั้นแต่งลาย
จะดินหรือทราย หมายถึง ต่อเป็นแท่ง
ใช้แกล้งหลอก บอกเจ้า เค้าแอบแฝง
เท็จจริงแห่ง วาจา ตั้งตาต

เด่นสัจจะ อวจร แห่งพรล้า
นำชู้คำ ฉำเย็น เด่นธรรมทรู
สังคมใด หมายถึง กตัญญู
สันติอยู่ ยั้งยืน ชื่นเบิกบาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ตกกะเทิน = ครั้น
บ่แม่น = ไม่ใช่
เว้า = พูด กล่าว
ชอมถ่อน = คอยดู
หากลิเห็น = ก็จจะรู้

สวัสดิศรัภ

เอื้องแปรงสีฟ้า

ผญาอีสาน
"เพิ่นแม่นเชื่อไม้โพธิ์
โตแม่นเชื่อไม้พรว้า
โพธิ์เอยสังบ่น้าว
ดิงพรว้าใส่โพธิ์ แหน่นอ"

เปรียบเขาเป็น เช่น โพธิ์ต้น ล้นความงาม
เรารูปทราวม นามด้อย น้อยเพียงพรว้า
โพธิ์เอย โฉนเลย ไม้ดิงน้าว
โอบต้นพรว้า เข้าใกล้ ร่มใบโพธิ์

ความสงบ พบนำทาง สว่างเจิด
น้อมจิตเพริศ เทิดแหล่ง แห่งสุข
ความวุ่นวาย หมายถึงทีก ฮึกพาโล
วายเวียน โล โ้อทุกข์ จุกระทม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
เพิ่น = เขา ท่าน
แม่น = คือ ใช้ ถูกต้อง
โต = ตัวเรา ฉัน เรา
สังบ = ทำไมจึงไม่
แหน่นอ = หน้อยนะ

สวัสดิ์ครับ

ผญาอีสาน

"เหลือแสงมัก มาบ่ได้อยู่แฝง
เหลือแสงแพง มาบ่ได้อยู่ซ่อน
ไก่อ้นค่อน อ้ายขอลาเมื่อก่อน
คั่นบ่มักบ่อ่อน วอนให้หน้ายสะอาง"

เสียแรงรัก ถูกหักใจ ร้ายเหลือที่
เสียแรงพี นีถนอม พร้อมเคียงข้าง
ไก่อ้นค่อน พลันลา ครารักร้าง
หวั่นระคาง หมางเมิน เกินเว้าวอน

ความพลัดพราก จากกัน นั้นธรรมดาโลก
รัก ร้าง โศก โหมกซ์ มรรค หลักคำสอน
หมั่นตรองคิด จิตทบทวน ครวญไต่ร้อน
เพื่อคลายผ่อน ก่อนพบ สงบครอง

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

แสง = แรง

มัก = รัก ชอบ

แพง = ถนอม หวง

ขอลาเมื่อ = ขอลากลับบ้าน

คั่นบ่ = ถ้ามั

สะอาง = จิตใจ

ผญาอีสาน
"ดาวเต็มฟ้า ยังบ่ส่องปานเดือน
คนเต็มเฮือน ยังบ่เฮืองปานน้อง"

ดาวกระพริบ ระยิบพราย ฉายเต็มฟ้า
ห่อนเจ็ดจ้า ทำแข่ง แสงเดือนส่อง
สาวเต็มบ้าน ละลานตา อ่าล่ายอง
มิน่ามอง เท่านวลน้อง เต๋นยองใย

สัพพะทานัง ธรรมะทานัง ชินาติ
มากทานผลิ ผลบุญ หนุนนำให้
กุศลกรรม พร่ำพรอม บ่มสุขใจ
ทานยิ่งใหญ่ ไหนเทียบ เปรียบธรรมะทาน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

บ่ = ไม่

ส่อง = รุ่ง สว่าง

ปาน = เท่า เทียบ

เฮือน = บ้าน เรือน

เฮือง = เรือง ส่องสว่าง

ผญาอีสาน
 "หญิง ไตเห็ดเวียกบ้าน
 เอือนชานสมสะอาด
 หญิงนั้นปราชญ์อ่านอ้าง
 นางแก้วประเสริฐศิลป์"

อันหญิง ไต ใฝ่การงานบ้านแจจจัด
 หมั้นกวาดปัดวัตรงามตามวิถี
 บรรดาปราชญ์หมาดหมายชมภริมย์ฤดี
 งามเหลือที่นารีศรีศีลเลอ

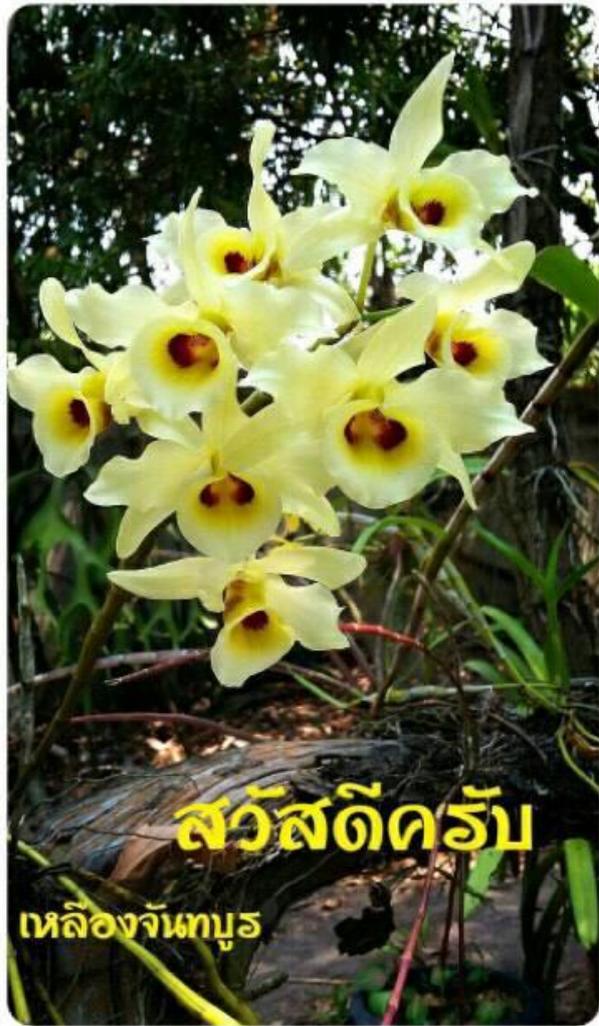
การงานชอบก่อปรแต่งแห่งกุศลกรรม
 แนวทางล้ำธรรมส่องสว่างเสมอ
 ปลุกปลอบ ใจ ใฝ่ผดุงมุ่งสุขละเมอ
 สักวันเจอเลอภาพสงบเย็น

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
 เห็ดเวียก = ทำงาน
 เอือนชาน = เรือนชาน

ผญาอีสาน

"ฝาดกะลือม ชมกะสิเคี้ยว
แหลวกะสิคั้น พันกันลง ให้เป็นล่าวอ่าว
แมนสิมีแมน้า แสนท่างกะลิลอย"

สุดแสนฝาด คาดชม ยอมอมเคี้ยว
มีอน่าเหนียว เกี้ยวคั้น มีครั้นแหลว
ทั้งสายน้ำใหญ่ ไหลหล่น คั้นหุบเหว
ว่ายรีเร็ว หวังข้าม ลำน้าไป

ความลำบาก มากมี ทุกชีวิต
สุดแต่จิต ติดวน ทนยากไซ้
เกิดแล้วดับ กลับมา ทุกคราไป
เพ่งดูให้ เห็นจริง ยิ่งธรรมเจริญ

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
กะสิ = กิจจะ
แหลว = แหลว
เป็นล่าวอ่าว = เนียน(สร้อยคำ)
แสนท่าง = ถัง โถม

ผญาอีสาน

"แผ่นดินไข้ ลีเอาหยังมาตุ้มห่ม
แผ่นดินออกหมากไม้ ยาแก้แม่หนีหยัง"

แผ่นดินร้อน กร่อนกัด สะบัดไข้
จะหาใด ไว้ห่มห่อ พออุ่นได้
เกิดผุพอง สยอง โหม รุมจุงไฟ
ยาตำรับไหน นำใช้ ใครบอกที่

หลากผู้คน หม่นหมอง ครองใบหน้า
ประหนึ่งบ้า ทำแย่ง แข่งทุกที่
ระส่ำระสาย มลายไซร์ ไร่สามัคคี
โรมรันตี ดุจอเวจี เมื่อชาติธรรม

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

ลี = จะ

หยัง = อะไร

ตุ้ม = คลุม อุ้ม โอบกอด

ออกหมากไม้ = ไข้ฮีสุกฮีส

แม่หนีหยัง = คืออะไร

ผญาอีสาน

"อ้ายม๊กน่อง

ม๊กท้งกกผมดำ ม๊กท้งล่ำคิงส้วย

ม๊กท้งหน่วยตาแก้ว แอวคอคิว โกง

ม๊กท้งทรงวาดเว้า ของน่องคู้สู่อัน"

พีรักน่อง ปองชม ผมสลวยดำ

ทรงงามขำ ล่ำเรียว เปรียวรูปร่าง

ตาคมซิ่ง ตรึงใจ ไล้เอวบาง

คิ้วคอคาง พร่างวงหน้า ทุกสิ่งอัน

รักศรัทธา พาให้ ใจดำดิ่ง

มองทุกสิ่ง ยิงเลอล้วน ชวนไฝฝืน

สำเร็จล่อง ปวงกิจ จิตจ่อ้น

อัศจรรย์ อันสรรค์สร้าง จากศรัทธา

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

ม๊ก = รัก ชอบ

ล่ำคิง = รูปทรง ลำตัว

ส้วย = เรียว

แอว = เอว

คู้สู่อัน = ทุกสิ่งอัน

สวัสดีครับ

ดอกมิดคี่เม้าส์

ผญาอีสาน

"เพิ่นว่าไหมงามย້อนบาง
งามนางย້อนคนช่า
งามผู้ชายย້อนเฮ็ดนาได้ช่าว
เขาจ้งเอิ้นว่างาม"

ไหมงามงด พราวจรต จากไยบาง
อนงค์นาง สำอางค์ยั้ง จริงเล่าชาน
ได้ช่าวมาก จากทำนาดี ที่ช่านาญ
งามตลอดกาล ชายุชาย ใฝ่ความดี

คนต่างคน ท้นหลาก มากวิถึ
นำชีวี มีสุข ในทุกที่
ชอบต่างชอบ ต่างกอบปรุ กระทำดี
พรม โลกมี ทวีสันติ นิรันดรกาล

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน

เพิ่น = ท่าน เขา

ย້อน = เพราะ

ช่า = ร่ำลือ เล่าชาน

เฮ็ด = ทำ

จ้งเอิ้น = จ้งเรียก

สวัสดิ์ครับ

ผญาอีสาน
"ว่าอยากงอย โพนเว้า
เอาดาวดวงใหม่
พอยากน้ำวแผ่นดินฟ้า
มาม้วนนั่งฮอง"

อยากเหยียบยื่นผืนร้องก้องยอดดอย
คิดใคร่สอยร้อยดาวพราวดวงใหม่
โน้มแผ่นดินฟ้านำมาม้วนเก็บไว้
เพื่อนำใช้แทนเบาะเหมาะนั่งรอง

ทะยานอยากลากจิตติดวังวน
สุขทุกข์ระคนฤาพันหนมัวส่อง
แค่พอเพียงหล่อเลี้ยงจิตตามครรลอง
หวังประคองปองสงบพบจิตตน

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
งอย = ปีนขึ้นยืน
โพน = จอมปลวก
ฮอง = รอง

ผญาอีสาน
"เจ้าผู้ซูปผักตี้ว ลีพาเพี้ยอ่อนปลาแดก
ครั้นเอาฝั้วแต่น้อย พาเจ้าให้หน้าดำ"

ซูปอีสาน บานดอกแล้ว แล้วนำปรุง
ปลาร้าคลั่ง มากไป ให้รสเสีย
แจกหญิงโต ได้ฝั้วไว ใจระเหี่ย
หน้าดำคล้ำ คลอเคลีย เสียลามไป

บริบท กำหนด กฎเกณฑ์ชน
เป็นเหตุผล ดันนำ จำปรับใช้
ใฝ่ศึกษา เรียนรู้ สู้ต่อไป
นำพาให้ ได้สุข ทุกวันวาร

กุศล คำเพราะ

ความหมายของคำพื้นบ้าน
ผักตี้ว = ผักแต้ว
เพ = พัง เสียหาย
อ่อน = เพราะ
ปลาแดก = ปลาร้า
เอาฝั้ว = แต่งงาน(ผู้หญิง)